

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19C/337/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115221369
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8115221369.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v právnej veci žalobkyne: D. J., F.. XX.X.XXXX, Q. T. Z. XX, XXX XX H. zastúpenej ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Igor Šafanko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 200 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 13.8.2015 domáhala voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia vo výške 200 eur, pričom svoj návrh odôvodnila tým, že „ v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 10C/291/2014 z 5.12.2014 bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky. Žalobou sa domáhala určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V konaní bola úspešná. Rozsah porušenia jej spotrebiteľského práva vyplýva z rozsudku a poukazuje na jeho odôvodnenie, ako na súčasť jej skutkového tvrdenia. Okresný súd Prešov v rozsudku poukázal na to, že zmluvná podmienka, ktorá je obsiahnutá v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 17.8.2011 ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere je v bode 8.1. neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keď určil, že bod 8.1 v znení „predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok služby spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom v možnosti odkladu maximálne ďalej ako úver revolving a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 367,44 eur“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 17.8.2011 ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere. Rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn 10C/291/2014 z 5.12.2014 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešov sp.zn. 15Co/70/2015 z 27.5.2015. Tým, že žalovaný v zmluve uviedol túto neprijateľnú podmienku - hneď pri poukázaní sumy z úveru si ponechal plnenie z tejto podmienky vo výške 367,44 eura. Poukázala na ustanovenie § 3 ods.5, tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Ujma, ktorú utrpela spočíva už v tom, že dodávateľ zneužil svoje postavenie, že sa dopustil nekalých obchodných praktík a vystavil spotrebiteľa neprimeraným zmluvným podmienkam a právnej neistote. Primerané finančné zadostučinenie má aj svoju sankčnú zložku, teda jeho priznanie nezávisí iba od spôsobenej ujmy, ale aj od miery porušenia

povinnosti veriteľom. Pri posudzovaní primeraného finančného zadosťučinenia by mal súd prihliadnúť na všetky okolnosti veci, najmä na to, že ide o vyrovnanie jej ujmy tým, že znášala stav právnej neistoty, obávala sa o výške dlhu a jeho neustále narastanie, keď si žalovaný voči nej uplatňoval nároky, ktoré pozostávali aj zo súm, na ktoré nemal nárok a ak by sa nebránila, ponechal by si ich. Žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď od nej ako spotrebiteľky požadoval a prijal plnenia, aj napriek tomu, že na to nemal nárok, vzhľadom na už skôr vydané obdobné rozsudky voči žalovanému v iných konaniach na súdoch SR a vzhľadom na jeho povinnosť postupovať podľa zákona. Ako spotrebiteľka sa teda obracia so žalobou na súd a uplatňuje si satisfakciu za svoje práva, ktoré boli zo strany žalovaného jednoznačne a preukázateľne porušené. Primerané finančné zadosťučinenie má mať odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ už nedopúšťal recidívy. Má mať sankčnú povahu a rovnako aj odmeňujúcu za to, že spotrebiteľ sa podujal viesť spor s neporovnateľne silnejším subjektom. Finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 200 eur, aj keď žalovaný jej spôsobil svojím konaním a uplatnením si úhrady z neprijateľnej zmluvnej podmienky vyššiu ujmu“.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil a poukázal na to, že „pokiaľ žalobkyňa odôvodňuje podanie návrhu a uplatňovanie nároku poukazovaním na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., podľa uvedeného ustanovenia - Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva podmienka uplatnenie úspešného uplatnenia vlastného práva alebo povinnosti ustanoveného zákonom, pričom v dôsledku porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľa došlo ku vzniku ujmy. Na strane žalobkyne už žiadna ujma nevznikla, pretože v rámci konania o žalobe na plnenie súd poskytol ochranu v zmysle príslušných právnych predpisov. Súčasne z podaného návrhu nevyplýva žiadne odôvodnenie, podľa ktorého má byť zamietnutie žaloby (v prospech žalobkyne) dôvodom pre aplikáciu časti z uvedeného zákonného ustanovenia. Posledná veta § 3 ods. 5 citovaného zákona sa dá aplikovať len za predpokladu splnenia tej podmienky, kedy súd rozhodnutím vysloví porušenie práva alebo povinnosti (t.j. vo výrokovej časti, keďže tá je záväzná v zmysle Občianskeho súdneho poriadku). Zároveň žalovaný poukázal na fakt, že požadovaný nárok na finančné zadosťučinenie predstavuje excesívny nárok odporujúci právnomu poriadku, žalobkyňa sa podaným návrhom domáha finančného zadosťučinenia vo výške, ktorá je vyššia ako nároky titulom náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Z podaného návrhu nevyplýva, kedy žalobkyňou tvrdená ujma (ktorá sa má reparaovať poskytnutím finančného zadosťučinenia) mala vzniknúť, v čom reálne spočíva a či túto ujmu „nereparovalo“ samotné rozhodnutie všeobecného súdu (na ktoré žalobkyňa vo svojom návrhu poukazuje). Okrem skutkovej a právnej nedôvodnosti podaného návrhu žalovaný namieťa premlčania tvrdeného nároku o zaplatenie finančného zadosťučinenia“.

3. V dôsledku podaného odvolania žalovaného Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 28.11.2017 č.k. 11Co/2/2017-60 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie s právnym zdôvodnením, že napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné a zmätočné. Z obsahu odôvodnenia nevyplýva, prečo súd prvej inštancie poukazuje na rozsudok č. k. 10C/291/2014-36 zo dňa 5.12.2014, keď ho následne nespojil do kontextu s ďalším textom odôvodnenia. Treba tiež prisvedčiť odvolateľovi v tom smere, že prvoinštančný súd nijakým spôsobom nezdôvodnil aplikáciu ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, v spojení s neprijateľnosťou zmluvnej podmienky. Súd prvej inštancie taktiež nezdôvodnil svoj postup pri určení výšky 200,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Po vrátení veci bude úlohou prvoinštančného súdu podrobne zdôvodniť aplikáciu ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, zdôvodniť výšku prípadného priznaného finančného zadosťučinenia a náležite sa vysporiadať s argumentmi žalovaného.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením listinných dôkazov: rozsudok Okresného súdu Prešov vo veci 10C/291/2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 15Co/70/2015, vyjadrenie žalovaného, spis Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C/291/2014 a z neho najmä fotokópia žiadosti revolvingového úveru, zmluva o revolvingovom úvere z č.l. 5, zmluvné dojednania, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, karta klientky, zápisnica o pojednávaní konanom dňa 5.12.2014 a zistil tento skutkový stav:

5. Žalobkyňa je fyzická osoba - spotrebiteľka.

6. Žalovaný je vedený v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v oddieli Sro vo vložke č. 22160/B v predmete činnosti o.i. aj poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov.

7. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 5.12.2014 č.k. 10C/291/2014-36 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom KJrajského súdu v Prešove zo dňa 27.mája 2015 sp.zzn. 15Co 70/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.7.2015, bolo určené, že „Bod 8.1 v znení „predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom v možnosti odkladu maximálne ďalej ako úver revolving a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 367,44 eur“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 17.08.2011 ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere.

Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že účastníci konania uzavreli dňa 22.08.2011 zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, a to na základe písomnej žiadosti žalobcu, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 1.500 eur s dohodnutou mesačnou splátkou 77,05 eur, kedy RPMN činila 70,01 %. Úver bol poskytnutý žalobkyni na účet, a až následne zistila, že na účet jej neprišlo 1.500 eur, ale suma nižšia o 367,49 eur, na čo jej obchodný zástupca žalovaného oznámil, že jedná sa o poplatok za poskytnutie úveru. O tejto skutočnosti nebola upovedomená v procese dojednávania úveru, pričom aj z karty klienta vyplýva, že vyplatená čiastka u žalobkyne činila 1.132,51 eur. Suma 367,49 eur bola zrazená žalobkyni na základe bodu 8.1 v zmluve uzavretej medzi účastníkmi.

8. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania je zmluvou spotrebiteľskou. Žalovaný konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalobca ako fyzická osoba nekonala v rámci svojej obchodnej, či podnikateľskej činnosti. Je nepochybné, že jedná sa o tzv. formulárovú zmluvu, kedy do pripravenej predtlača boli vpísané údaje účastníkmi zmluvy, pričom pokiaľ žalovaný akceptoval návrh na uzavretie zmluvy v zmysle podmienok uvedených žalobcom došlo k platnému uzavretiu tejto zmluvy. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach týchto zmluvných strán, čo neplatí v prípade individuálneho dojednania týchto povinností. Je nepochybné, že v danom prípade tieto zmluvné ustanovenia neboli dojednané individuálne, žalobca nemal možnosť reálne ovplyvniť obsah týchto dojednaní a o týchto ani nebol informovaný, ako to vyplynulo z jeho výsluchu. Bolo preukázané, že žalobca žiadal o poskytnutie úveru vo výške 1.500 eur, pričom reálne obdržal sumu 1.132,51 eur, teda sumu nižšiu o 367,49 eur, a to práve sumy, ktorá bola mu strhnutá už z poskytnutého úveru podľa bodu 8.1 dohody za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru. Podľa názoru súdu tak vysoko koncipovaný poplatok za túto službu, ktorý predstavuje v danom prípade cca. 25 % zo sumy poskytnutého úveru, je taký, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Za 25 % približne z poskytnutého úveru poskytol žalovaný žalobcovi službu v tom, že je jeho záväzok poskytnúť mu na jeho žiadosť možnosť odkladu maximálne troch splátok. Táto možnosť reálne značí pre spotrebiteľa to, že splátky musí zaplatiť, no neskôr, bez toho, aby bol akýmkoľvek spôsobom penalizovaný. To znamená, že žalobca sa nemá možnosť domáhať zaplata úroku z omeškania, ktorý však pri troch splátkach a pri dohodnutej dobe splatnosti 48 splátok, teda 4 rokov, nie je dlhá. Tieto splátky je nutné splatiť na konci dohodnutej doby splácania, to znamená, že aj ak by spotrebiteľ bol v omeškani s planením tohto svojho peňažného záväzku, v žiadnom prípade nemôže dosiahnuť jeho povinnosť platiť úrok z omeškania sumu, ktorú mu okamžite pri poskytnutí úveru strhol žalovaný. Podľa názoru súdu je to dojednanie, ktoré spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov konania, kedy žalovaný túto sumu zrazí hneď pri poskytnutí úveru

bez ohľadu na to, či reálne vôbec dôjde k reálnemu využitiu tohto inštitútu, to však nie je vo veci relevantné. Relevantné je to, že táto dohoda je objektívne spôsobilá vyvolať hrubú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania, kde práve spotrebiteľ ako slabšia strana nemá možnosť sa brániť takýmto ustanoveniam, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu.

9. Právny zástupca žalobkyne voči námietkám žalovanej strany uviedol, že ustanovenie zákona však neuvádza, resp. nepodmieňuje vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľa tým, aby tomuto spotrebiteľovi ujma vznikla. Tento nárok je podmienený iba tým, že sa spotrebiteľ úspešne ubráni voči porušeniu práva zo strany dodávateľa, v danom prípade toto bolo preukázané skorším rozhodnutím súdu spotrebiteľskej veci.

10. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že pred týmto predmetným úverom, ohľadom ktorého neprijateľnosti zmluvnej podmienky bolo rozhodnuté vo veci 10C/291/2014, nemala žiaden úver od žalovaného. Vo vzťahu k tomuto úveru uplatňuje výšku primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 200 eur tak, že túto odvádzla od sumy, ktorá bola žalovaným nedôvodne uplatňovaná ako poplatok za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti max. 3 akýchkoľvek splátok. Tento poplatok vo výške 367,49 eura je približne dvojnásobok toho, čo v podstate teraz žiada ako primerané finančné zadosťučinenie. Má za to, že vo vzťahu ku nej žalovaný porušil svoje povinnosti a porušil aj jej spotrebiteľské práva. V tom čase nemala vedomosť o svojich spotrebiteľských právach, až neskôr keď už bola exekúcia vedená voči nej na takú sumu, ktorú považovala za neprimerane vysokú vo vzťahu k požičaným sumám, vyhľadala spotrebiteľské združenie, kde jej bolo poskytnuté aj primerané právne poučenie o spotrebiteľských právach.

11. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

12. Predmetom konania je nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie, ktorý nárok je potrebné posúdiť podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013, podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Účelom a zmyslom citovaného ustanovenia je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý mu v každom prípade nastáva, ak je nútený uplatniť porušenie svojich práv spotrebiteľa alebo dovolať sa povinnosti dodávateľa voči nemu súdnou cestou.

14. Súd v tomto ohľade poukazuje napr. na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 9C 456/2015. ktorý v právnom závere uvádza, že „Pri výklade § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba akcentovať, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu bez toho, aby ujma nastala alebo čo len hrozila. Postačuje spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti viesť k ujme spotrebiteľa., a tak základ nároku na finančné zadosťučinenie je daný (arg. „má právo“). Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z.z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva spôsobom, ktorý môže privodiť ujmu spotrebiteľovi je potrebná určitá intenzita. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.“

15. V danom prípade žalobkyňa v konaní vedenej na Okresnom súde Prešov sp.zn. 10C 291/2014 žalovala o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmluve zo dňa 22.8.2011, na základe ktorej mala zaplatiť poplatok vo výške 367,49 eura za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, čím si tento poplatok žalovaný okamžite započítal a tak popri úroku

70,01% ročne, ktorý jednoznačne je úrokom úžerným a v rozpore s dobrými mravmi, ešte zaťažil úver ďalším plnením absolútne neprimeraným k službe, ktorá mala byť poskytnutá čo do obsahu aj výšky.

16. Takýmto nekalým konaním žalovaný, pokiaľ by sa nebola bránila podaním tejto žaloby, by ju bol obral o finančné prostriedky najmenej vo výške 367,49 eura a tak finančné zadosťučinenie, ktoré požaduje vo výške 200 eur považuje súd vzhľadom na okolnosti prípadu za primerané.

17. Súd sa nestotožňuje s námietkami žalovaného voči uplatnenému nároku, pokiaľ tento tvrdí, že nedošlo u žalobkyne k vzniku ujmy, pretože v rámci konania o žalobe na plnenie, súd poskytol ochranu žalobkyňi a zároveň poukázal na fakt, že požadovaný nárok predstavuje excesívny nárok odporujúci právnomu poriadku, pretože žalobkyňa sa podaným návrhom domáha finančného zadosťučinenia vo výške, ktorá je vyššia ako nároky titulom náhrady za bolesť a sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom zo žaloby nevyplýva, kedy žalobkyňou tvrdená ujma mala vzniknúť, v čom reálne spočíva a či túto ujmu nereparovalo samotné rozhodnutie všeobecného súdu. Zároveň aj vzniesol námietku premlčania tvrdeného nároku o zaplatenie finančného zadosťučinenia.

18. Ohľadom vznesenej námietky premlčania súd poukazuje na ustanovenie § 101 OZ a aj na to, že premlčanie je jeden z tradičných a významných inštitútov súkromného práva. Hlavným zmyslom existencie premlčania je stimulovať veriteľa k rýchlemu a včasnému uplatneniu jeho práva a zároveň snaha predchádzať v konkrétnych prípadoch dôkaznej núdzi na strane veriteľa v súdnom konaní a prispieť aj k právnej istote účastníkov občianskoprávných vzťahov. Ak by totiž veriteľ po tom, čo mu vznikla možnosť uplatniť svoje práva príliš dlho s uplatnením svojho práva otáľal, sťažila by sa tým možnosť dopátrať sa skutkového stavu a sťažilo by to aj dôkazné konanie a zároveň by vznikol na dlhú dobu trvajúci nevyriešený právny vzťah a tento by neprispieval k právnej istote.

Z tohto dôvodu je teda zrejmé, že žalobkyňa hneď po tom, čo sa dozvedela o tom, že úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva, podala žalobu o primerané finančné zadosťučinenie, preto nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku v 3 ročnej premlčacej lehote.

Z tohto dôvodu súd neprihliadol k námietke premlčania.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Súd ustalaňuje, že žalobca mal vo veci plný úspech, a preto mu priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).